

Założenia do kazusu (II termin).

I. Zakres zaskarżenia:

- orzeczenie należało zaskarżyć w całości na korzyść oskarżonego.

II. Zarzuty odwoławcze, które należało postawić:

co do czynu I:

– zarzut obrazy przepisów prawa procesowego, mogącej mieć wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 k.p.k., polegającej na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów i odmowę dania wiary wyjaśnieniom oskarżonego, iż nie dopuścił się zarzucanego mu czynu przy jednoczesnym uznaniu za wiarygodne zeznań świadka Ireneusza Zdebla, w sytuacji w której modus operandi działania sprawcy nie przystawał do charakteru uprzedniej karalności oskarżonego, zeznania Jerzego Zdebla stanowiły pomówienie implikowane konfliktem osobistym obydwu mężczyzn, zaś Jerzy Zdebel z racji swego statusu majątkowego nie mógł posiadać środków na nabycie od oskarżonego rzekomo skradzionych przez niego telefonów;

co do czynu II:

- zarzut obrazy przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia tj. art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k. poprzez wydanie orzeczenia mimo braku wniosku o ściganie pochodzącego od osoby pokrzywdzonej, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.

co do czynu III:

- zarzut obrazy przepisów prawa materialnego tj. art. 270 § 3 k.k. polegający na jego zastosowaniu, podczas gdy zgromadzony w sprawie bezsporny materiał dowodowy nie pozwalał na przyjęcie, iż oskarżony czynił przygotowania do posłużenia się podrobionym dokumentem;

- alternatywnie do zaakceptowania był również zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że oskarżony czynił przygotowania do posłużenia się podrobionym dokumentem.

III. Należał postawić następujące wnioski apelacyjne:

- uchylene wyroku w pkt 2 i umorzenie postępowania w tym zakresie;
- zmianę wyroku w pkt 1 i 3 i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanych mu przestępstw;
- zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego poniesionych przez niego kosztów ustanowienia obrońcy z wyboru w postępowaniu odwoławczym;

- ponadto można było również wnioskować o uchylenie pozostałych rozstrzygnięć wyroku.

Uwagi do kryteriów oceniania:

- strona formalna – 5 pkt (prawidłowość oznaczenia stron, prawidłowość oznaczenia sądu, poprawność ilości odpisów środka odwoławczego, dochowanie terminu do wniesienia środka odwoławczego, poprawność podstaw prawnych środka odwoławczego oraz poszczególnych zarzutów, podpis),

- poprawność zakresu zaskarżenia – 1 pkt,

- poprawność konstrukcji zarzutów – 12 pkt (ocenie podlegała poprawność postawionych zarzutów również pod kątem redakcyjnym, przy czym obniżało ocenę pracy np. postawienie zarzutu obrazy prawa materialnego, a to art. 280 §1 k.k., przy jednoczesnym postawieniu zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych),

- poprawność konstrukcji wniosków odwoławczych – 3 pkt (należało sformułować co najmniej trzy wnioski, przy czym ocenę obniżało sformułowanie wniosku o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, jak też wniosku o uniewinnienie, który w realiach przypadku nie był prawidłowy),

- poprawność uzasadnienia apelacji – 7 pkt (sposób argumentacji, przejrzystość uzasadnienia, które nie mogło sprowadzać się tylko do powielenia zarzutów),

- styl i język – 2 pkt.